

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quovis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. V. Trium munerum explicatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

§. III. De Thure.

DOnarium ultimum, thus fuit, solius Arabiæ, ac ne totius quidem, felix partus. Feruntque à certis tantum familiis non sine religione has arbores incidi. Atque si Plinio fides est, Silva thure in certas portiones divisa, mutua innocentia tutâ est: nemo inde furatur alteri; nemo fauicis arbores cunctodit.

Thure olim Deus potissimum cultos probatur.

Thure potissimum Deos olim cultos, satis id nos doceat vel unus ille rex Macedo, qui ephesus adhuc cum nimis liberali manu thura focus ingessisset, Leonides pedagogus parsimoniae memor, tum demum illo modo Deus supplicare eum posse dixit, cùm thuriferas gentes deviceret. Admonitionis & patiens & retinen Alexander, postquam Arabiam suam fecit, thure onusfam navem Leonidi misit, simul exhortatus, ut jam large Deos adoraret. Universim non rara olim sacrificia, in quibus thure eoque mafculo tribus digitis ex accera sumpto litatum. Et quamvis thus urendis etiam defunctis adhibitu, ne sine luxu mors iret, quod Nero princeps fecit, qui, uti periti rerum asseverant, poyissimo Poppæa sua die plus thuris cremavit, quam ferat annuo fœtu Arabia universa: nihilominus thura divina cultus certissima fusile indicia, testantur illa tot Martyrum agmina, quæ ideo trucidata, quia statui thus adolere recusarunt. Ille à Madaurā Philosophus de seipso prodit, morem fuisse, ut quoquā iret, Dei alicujus simulacrum inter libellos conditum gestaret, cique diebus festis thure & mero, aliquando victimis supplicaret. Apud Liviū thus & vīnum publicè præberet, faciendis sacris. Sabai è thure decimas partes Deo illi, quem Sabin vocarunt, mensurâ non pondere persolverunt. Thurius usus in priscâ lege creberimus, vero Deo colendo. Hinc illa tot argentea, tot auræ thuribula. Neq; thurius odores Nunini honoris accenso, Christiana templa rejiciunt, testimonio aspectabili, dona hæc odorifera & thureos honores, non idolis, non fictis diis, sed uni verōque Deo deberi. Deinde ut illud Iessei psalter tanto altius omnium compreca-
tum animis infugatur: *Dirigatur oratio mea, sicut incensum in conspectu tuo.* Ita thus aris Christianis admotum, filens exhortatio est ad preces eo animi ardore concipiendas, ut thurius instar petant cœli sublimi.

§. IV. Arabia verè Felix affertur.

Quemadmodum autem tres Orientis Satrapæ institutum iter non abripuerunt, eti vaferrimus Herodes non comitaretur: haud aliter & nostra se gerat Constantia. Cum Magis progrediāmir, tandem ad præsepe, perferamus illuc metallum regum myrrham & odores thureos, quamvis non sequatur Herodes: Primum una cum Matre veneremur, eti non imitetur Herodes; porrigamus munera, eti mortem machinetur Herodes. Sed cum Herode Coryco non luctabor amplius. Cum Plinio hic mihi res est, qui Felicem quidem appellat Arabiam, falsam tamen & irgratam cognomini, ut que hoc acceptū superis ferat, cum plus ex eo inferis debeat. Ignorę Plini, verus haec tenus fueris, hac demum lucce definis esse, quæ illa Felix Arabia, & sui cognomini grata, atque veri Dei vera cultrix thefauros tuos, neque eos tantum qui in summo nascuntur, sed etiam illos qui ex imis specubus eruntur, in auctoreum suum largiter effudit. Scit Plini, quid potentes illi ex Arabia domini effusissimus studis fecerint? non phoenicem aliquem, Orientis alitem dono dederunt, sed ipsi potius fuerunt tereti phoenices, inter tot Dei contemptores cultores rarissimi, immo &

A magnarum opum largitores, nam & apertis thefauros suis obtulerunt ei munera, aurum, thus & myrram. Thus & myrra suaveolentes arborum lacrymæ sunt; aurum pretiosus montium sudor. Nato Christo congruenter admodum lacrymas suas offert, suumque sudorem Arabia, quibus & Christi crebras lacrymas & sudorem etiam sanguineum videtur omnata. Revera, si omnem Christi vitam attenius pensemus, quid illa fuit, nisi perpetue quedam lacrymæ, & copiosus sudor labore & dolore vario expressus? Scimus etiam quā pauos aut quā nullos hæ lacrymæ moverint. Quos enim illa Christi extremitate, & sanguine permittat lacrymæ collacientes habuerunt? præter matrem, vix paucas mulierculas. Pæne omnis Hierosolyma in fibilos & cachinos effusa Christum lacrymantem ad crucem raptavit, & dum ille expiraret, aucti eff ridere illa, faxis & cautulis durior, ingratis civitas. O ergo decenter & per arcum omnen lacrymas eti jam concretas misit Arabia; perinde ac si diceret: Quia homines, tibi Christe, suas negant lacrymas, en suas tibi fragrantes arbores subministrant, damnantque odorifero suo ploratu, hominum vanissimos risus. Felix iterum Arabia, quæ uti Magdalena flebilem Domini sepulturam unguentis, ita tu lacrymosam ipsius vitam hisce pretiosis guttis prævenisti. Atque hoc numquam fecisses, nisi tales habuisses regestales & misisses Legatos, qui majores longè tibi thefauros reportarunt, quānde inde extulerint. Myrram quidem & aurum atque thus à te acceperunt, sed reddiderunt eas divitias, quibus jam opulentus redditus orbis universus: ea à te sumplerunt, quæ terræ quidem pretiosâ sunt & clara; retulerunt verò ea, quæ grata sunt celo, veri Dei notitiam, cultum, religionem; cœlum ipsum.

§. V. Trium munerum explicatio.

Succinctam horum munerum interpretationunciam attexo. Thus scientiam, myrra sui victoriā (mortificationem vocant) aurum charitatem Christianam adumbrat.

Thus eruditio & scientia confitimus. Thus in Thesaltis & inaccessis rupibus nascitur. Quid magis arduum quād solidâ doctrina? Non illa humi serpit, non in imis otii pratis aditur: in alto habitat, spedit sublimia. E thure decimas Deo suu capiebant Sacerdotes Sabai. Hoc illud est, sine quo nemo unquam recte tractavit litteras. Nisi è studiis nostris Deo suam partem, cāque optimam assignemus, male studemus, incassum laboramus, & in damnum nostrum ē litteris diriscimus. Cum Deo communicandi sunt thefauri litterarii. In hunc finem discendum, non ut nobis fama, sed ut Deo major gloria accedat. Hoc fine neglecto, quisquis scientias sibi colligit, in pestem & perniciem suam fatigatur. Reddissimè illi faciunt, qui prius Deo eruditioem suam sacrant, quād illam aliis vendant, & antè Dei honorem cogitant, quām vanitas. Atque ubi prius omnium bonorum principio ita litaverint, tum demum suo & caliorum bono, scientiā quād sibi laboriosè compararunt, uiliter expendunt. Solidissima inter Christianos scientia est, scire quām parum aut nihil scias. Scire tantum, aut sciū velle, summa vanitas. Scientia inflata. Si quis autem, inquit Paulus, se existimat scire aliqd, non id, quād cognovit, quēnamadmodum oporteat eum scire. Non enim vni, sed iudicavi me scire aliqd inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. O thus odoriferum & selectum! Hoc unum scire, se nihil scire, nisi Dominum Iesum præsepi alligatum, in cruce suffixum.

Myrra succus quidquid amaroris habet, salubriter compensat; ulcerolis & tabescentibus membris visceribus est ipsa

